

som for at faa Adgang til de overordnede Embeder indenfor Folkeskolen tillige skulle have Plakaten „Seminarist“ paa sig. Jeg benægter ikke, at det kan være rigtigt til en vis Grad at give en saadan Adgang, men jeg er meget stærkt imod, at der er for rig Adgang dertil; thi det kan meget let ske, at en Akademiker, der i og for sig ikke er synderlig egnet til at være Lærer i Folkeskolen, ved Hjælp af denne Paragraf kommer ind og tager Avancementet til de højere Stillinger bort fra selve Folkeskolens Lærere, og det tror jeg ikke er en Fordel for Folkeskolen.

I § 10 staar der, at værdige og trængende Elever kunne faa indtil 400 Kr. til Hjælp til deres Uddannelse. Jeg antager, det skal være 400 Kr. om Aaret. Det staar der ikke, men det er vel Mening, og saa mener jeg, det er bedst, vi faa det udtrykt. Selve Beregningen af Tilskuddet til Privatseminarierne synes ved første Øjekast at være noget indviklet. Naar man arbejder sig tilstrækkeligt igennem den, tror jeg dog, man vil finde, at de fleste af de Forhold, der bør tages i Betragtning ved de forskellige Arter af Understøttelser, ere tagne med her, og at det kan være berettiget at lægge dem til Grund, som sket er. Derimod synes jeg ikke synderligt om § 11, d, hvor der ikke er givet nogen som helst Regel om, hvorledes de 30,000 Kr. skulle fordeles.

De Ting, jeg har nævnt, ere imidlertid alle sammen Spørgsmaal, som kunne tages op til Behandling i Udvalget, men jeg har dog allerede paa dette Tidspunkt villet nævne dem.

Der er et Spørgsmaal, som jeg ikke kan undlade at berøre, og det er Seminarielærernes Løn. Deres Lønningsforhold synes at være blevne forglemte, deres Lønninger ere i alt Fald aldrig blevne bragte i Overensstemmelse med de Lønningssatser, vi have givet for alle andre Kategorier af Lærere, hvilket burde være sket. Forholdet er det, at Seminarielæreren normalt ikke bliver ansat før i en Alder af 32—33 Aar. De kunne ogsaa være ældre, før de naa dertil, men derimod er der neppe nogen, der bliver Seminarielærer ret meget tidligere end i den første Del af Trediveerne. De skulle saa begynde med 1,800 Kr., og det er ikke en Løn, der staar i Forhold til denne Stilling.

Overhovedet maa jeg sige, at Seminarielærerne, hvad Lønninger angaar, ere holdte nede paa det Standpunkt, hvorpaa Lærernes Lønning stod for en halv Snes Aar siden. Seminarielærerne skulle være

de bedste af Folkeskolens Lærere, det tror jeg nok, man har forlangt, men de maa da ikke blive lønnede efter et Forhold, der stiller dem under de øvrige Kategorier af Lærere her i Landet. Jeg mener, at disse Lærere i Henseende til deres Lønning og deres hele sociale Præg burde staa paa Højde med Adjunkterne i Almenskolen. Jeg skønner ikke bedre. Under alle Omstændigheder ser det grelt ud, at deres Lønninger stille dem under Døvtummelærerne, mindst burde man stille dem i Klasse med Overlærerne ved Folkeskolen. De have jo ikke meget Avancement. Jeg tvivler ganske vist ikke om, at de ere berettigede til at gaa ud og søge Overlærerembeder, men naar de en Gang ere blevne plantede i et Seminarium, blive de der. Derfor burde man stille dem paa Højde med Adjunkterne eller, som sagt, i det mindste med Overlærerne ved Folkeskolen. Og efter det Kendskab, jeg har til de forskellige Afskygninger i dette Ting, tror jeg, det heller ikke vil blive synderlig vanskeligt at naa dertil.

Jeg skal slutte med at gøre et Par Bemærkninger til den sidste ærede Taler. Han mente, at vor Lærerruddannelse staa tilbage for Nabolandenes. Og rent skematisk er det ubetinget rigtigt, men jeg er ikke saa sikker paa, at Lærerne i Almindelighed i Virksomhed staa tilbage for Nabolandenes. Deres Uddannelse staar nok i visse Retninger tilbage, og det kan ikke være anderledes, naar vi have ligget brak i en Menneskealder, havde jeg nær sagt. Men vi have dog ved vor Seminarieuddannelse opnaaet et Resultat, som man ikke kan se helt bort fra, og det blev ogsaa tangeret af den sidste ærede Taler, nemlig at der neppe er nogen anden Stand, der har vist en saadan Kundskabs-tørst eller har gjort sig saadanne Anstrelgelser for at hæve sit sociale Niveau som netop Lærerstanden, og Trangen her til har den i det væsentlige indsuget under sit Ophold paa Seminariet. — Trodssine Mangler har altsaa Seminariet forstaaet at vække Kundskabstrangen og Lærelysten hos Lærerstanden. Og mener man, at Uddannelsen er for ringe, og det gør man sikkert med Rette, maa man huske, at det for Seminarierne kommer an paa, navnlig under den sidste Del af Undervisningen, at skabe hos Eleverne en Forstaaelse af, at de ere langt fra færdige, de have kun faaet det nødvendige i visse Retninger, endog kun et tarveligt Fundament til at bygge videre paa. Det gælder da, om de bygge videre, og det